

Vader verongelukte motard schudt hand van doodrijder

- woensdag 28 november 2012, 03u00
- Auteur: Tim Lescauwaet

Rudy Bral toont een portret van zijn overleden zoon Frederic.

ZEDELGEM/OEDELEM - Rudy Bral, wiens zoon Frederic in oktober vorig jaar om het leven kwam na een verkeersongeval, schudde gisteren de hand van de man die zijn zoon aanreed. 'Hij heeft dit ook helemaal niet gewild', zegt hij waardig.

Erwin O., een vijftiger uit Oedelem, moest zich gistermorgen in de Brugse politierechtbank verantwoorden voor zijn rol in een dodelijk verkeersongeval in oktober vorig jaar. Daarbij kwam de 32-jarige Frederic Bral uit Beernem om het leven.

Erwin O. kwam met zijn wagen uit een private weg en reed de Vullaertstraat in Oedelem op. Daarbij kwam hij in botsing met de jonge motorfietser. Frederic werd zwaargewond overgebracht naar het AZ Sint-Lucas, maar overleed daar aan zijn verwondingen. Zoals gebruikelijk wanneer een dodelijk verkeersongeval in de politierechtbank behandeld wordt, werd er heel wat over aansprakelijkheid en schuld gepleit. Een wagen en een haag zouden het zicht van de aanrijder belemmerd hebben en Frederic zelf zou 70 kilometer per uur gereden hebben in de bebouwde kom. Daarnaast waren ook de schadevergoedingen een punt van discussie.

Maar dat alles verviel in het niets toen Erwin O. het woord kreeg. Hij draaide zich om, keek in de ogen van de nabestaanden en excuseerde zich. 'Het spijt me enorm, ik heb dit echt niet

gewild', klonk het. Verontschuldigen die door merg en been gingen, ook bij Rudy Bral uit Zedelgem, de vader van het slachtoffer.

'Toen de man zich tot ons richtte, heeft ons dat enorm geraakt', zegt hij. 'Hij had het lef om ons in de ogen te kijken en zich te excuseren. Ik voelde dat die excuses uit de grond van zijn hart kwamen. Zoiets grijpt je als ouder naar de keel.'

'Allebei geweend'

Het waren ontroerende taferelen na de pleidooien over het tragische ongeval. De aanrijder ging naar de ouders van het slachtoffer toe en reikte hen de hand. Vader Rudy Bral schudde die en raakte zowaar aan de praat met de doodrijder van zijn zoon. 'Ik zocht hem enkele dagen na het ongeval al eens op', vertelt hij. 'Hij woont maar enkele huizen van waar het ongeval gebeurde. Ik belde met knikkende knieën aan en hij deed open. We hebben toen allebei geweend.'

Ook gistermorgen was het enorm emotioneel voor Rudy. Hij ging samen met de doodrijder van zijn zoon buiten een sigaretje roken.

'Vooral het feit dat hij ook na zijn excuses in de rechtszaal nog eens tot bij ons kwam, waardeer ik enorm', vertelt Rudy. 'Je ziet dat de man er ook van afziet en hij heeft dit toch maar gedurfd. Ik draag absoluut geen haat mee. Je zal het maar meemaken dat je zelf zo'n ongeval veroorzaakt. Hij moet dit ook zijn hele leven meedragen. Of ik het hem vergeven heb? Dat is een groot woord en ik zal het alleszins nooit vergeten. Maar hij had niet gedronken en is altijd ter plaatse gebleven. De zaken zouden anders liggen mocht hij vluchtmisdrijf gepleegd hebben. Maar deze man is geen roekeloze chauffeur. Hij heeft dit ook nooit gewild.'